İstinafta Kusura Açık İtiraz Şartı

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay Hukuk Genel Kurulu	16.09.2026	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/720	2026/490	HMK 342/2-e, 353, 355, TMK 174

ÖZET

Karşılıklı boşanma davasında az kusurlu bulunan erkek, istinafta yalnız tazminat miktarına ve vekâlet ücretine itiraz etti. HGK, tazminat itirazının kusur tespitine açık itiraz sayılamayacağını, istinafın dilekçedeki sebeplerle sınırlı olduğunu belirterek direnmeyi yerinde buldu.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/istinafta-kusur-belirlemesine-acik-itiraz-hgk-2026-490/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Hukuk Genel Kurulu 2025/720 E. , 2026/490 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Kayseri Bölge Adliye Mahkemesi 2. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/1168 E., 2025/1309 K.

ÖZEL DAİRE KARARI : Yargıtay 2. Hukuk Dairesinin 11.03.2025 tarihli ve

2024/5486 Esas, 2025/2605 Karar sayılı BOZMA kararı

Taraflar arasındaki karşılıklı boşanma davalarından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince her iki davanın kabulüne karar verilmiştir.

Kararın taraf vekillerince istinaf edilmesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesince erkeğin istinaf başvurusunun reddine, kadının kusur belirlemesine yönelik istinaf başvurusunun kabulü ile İlk Derece Mahkemesi kararının tazminatlar yönünden kaldırılması suretiyle erkeğin maddi tazminat talebinin reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararının taraf vekillerince temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 2. Hukuk Dairesince yapılan inceleme sonunda bozulmuş, Bölge Adliye Mahkemesi tarafından Özel Daire bozma kararına karşı direnilmiştir.

Direnme kararı taraf vekillerince temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan inceleme sonucunda, temyiz dilekçelerinin kabulüne verildikten sonra Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan gündem ve dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı erkek vekili dava dilekçesinde; tarafların 11.10.2021 tarihinde görücü usulü ile evlendiklerini, ortak çocuklarının bulunmadığını, davalının güven sarsıcı davranışlarının olduğunu, aile sırlarını başkalarına anlattığını, eşinin ailesi ile görüşmesini engellediği, kendi ailesinin evliliğe olan müdahalesine izin verdiğini, kadının evlilik öncesi bulunan rahatsızlığı nedeniyle hamile kalamadığını ileri sürerek tarafların boşanmalarına, müvekkili yararına 100.000,00 TL maddi, 100.000,00 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP VE KARŞI DAVA

Davalı-karşı davacı kadın vekili cevap ve karşı dava dilekçesinde; tüm iddiaları inkârla aile sırlarını asıl dışarıya anlatan tarafın davacı olduğunu, ailesinin evliliğe müdahale ettiğini, çocuk konusunda baskı kurduklarını, bu nedenle tartışmaların çıktığını, evlendikten üç ay sonra erkeğin eşine "çocuk sahibi olamayacaksam senden boşanacağım" dediğini, bebek sahibi olabilmek için davacının gerekli çabayı göstermediğini, müvekkilinin ailesine karşı sebebi belli olmayan kin ve nefret içerisinde olduğunu, eşini hastalığında ve özel günlerde özellikle zor zamanlarında yalnız bıraktığını, müvekkili Düzce'de iken eşyaları evden götürdüğünü ileri sürerek asıl davanın reddine, karşı boşanma davasının kabulü ile tarafların boşanmalarına, müvekkili yararına 1.500,00 TL tedbir-yoksulluk nafakası ile 250.000,00 TL maddi 250.000,00 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesini talep etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin 05.03.2024 tarihli ve 2022/259 Esas, 2024/203
Karar sayılı kararı ile; tarafların 11.10.2021 tarihinde evlendikleri, ortak çocuklarının bulunmadığı, gerçekleşen olaylara göre kadının evlenmeden önceki rahatsızlığını eşinden saklamak suretiyle eşinin güvenini sarstığı ve tedavilerini aksatarak yarım bıraktığı, çocuk sahibi olmak istemediği, eşinin ailesini eve kabul etmediği, aile sırlarını kendi ailesine anlattığı, buna karşılık erkeğin de kadın Düzce'de iken evdeki bazı eşyaları götürdüğü ve ailesinin evliliğe müdahale ettiği, boşanmaya sebep olan olaylarda erkeğin az kadının ağır kusurlu olduğu gerekçesiyle her iki davanın kabulüne, tarafların boşanmalarına, erkek yararına 35.000,00 TL maddi tazminat ödenmesine, kadına yüklenen kusurlu davranışlar erkeğin kişilik haklarını zedeler nitelikte olmadığından manevi tazminat talebinin reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde taraf vekillerince istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin 02.05.2024 tarihli ve 2024/807 Esas, 2024/821 Karar sayılı kararı ile; erkek eşin istinaf başvurusunun esastan reddine, kadın eşin istinaf başvurusunun kısmen kabulü ile boşanmaya sebep olan olaylarda kadına yüklenen "evlilik öncesi hastalığını eşinden saklamak suretiyle eşinin güvenini sarstığı" vakıasının evlenmeden önce gerçekleşmesi nedeniyle kusur olarak yüklenmesinin hatalı olduğu, bunun yanında "tedavi olmak istemediği, tedavilerini aksattığı ve yarım bıraktığı" vakıasının ise tüm dosya kapsamı ve dinlenen tanık beyanları uyarınca ispat edilemediği, yine kadına yüklenen çocuk sahibi olmak istemediğine ilişkin vakıaya dayanılmadığı gözetilerek hükme esas alınamayacağı, erkek eşin kusur belirlemesine ilişkin istinaf talebi olmadığından erkeğe yüklenen kusurlu davranışların kesinleştiği, gerçekleşen olaylara göre boşanmaya sebep olan olaylarda eşlerin eşit kusurlu olduğu gerekçesiyle erkeğin tazminat taleplerinin reddine karar verilmiştir.

V. BOZMA VE BOZMADAN SONRAKİ YARGILAMA SÜRECİ

A. Bozma Kararı

1. Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde taraf vekillerince temyiz isteminde bulunmuştur.

2. Yargıtay 2. Hukuk Dairesinin ilâm başlığında tarih ve sayısı belirtilen kararı ile

"...Taraflar arasında karşılıklı olarak görülen evlilik birliğinin temelinden sarsılması hukuki nedenine dayalı açılan boşanma davalarının yapılan yargılaması sonunda İlk Derece Mahkemesince asıl davanın ve karşı davanın kabulüyle tarafların boşanmalarına ve boşanmanın fer'îlerine karar verilmiş, karara karşı taraflarca istinaf yoluna başvurulmuştur. 6100 sayılı Kanun'un 359 uncu maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde Bölge Adliye Mahkemesi kararlarında tarafların ileri sürdüğü istinaf sebeplerinin gösterileceği; aynı Kanun'un 355 inci maddesinin birinci fıkrasında incelemenin istinaf dilekçesinde belirtilen sebeplerle sınırlı yapılacağı ve 359 uncu maddesinin ikinci fıkrasında hükmün sonuç kısmında, gerekçeye ait herhangi bir söz tekrar edilmeksizin, taleplerden her biri hakkında verilen hükümle, taraflara yüklenen borç ve tanınan hakların, sıra numarası altında, açık, süphe ve tereddüt uyandırmayacak sekilde gösterilmesi gerektiği düzenlenmiştir. Somut olayda, her ne kadar Bölge Adliye Mahkemesince davacı-davalı erkeğin; manevi tazminat talebinin reddi, erkek lehine hükmedilen maddi tazminat miktarının düşük olması, aleyhine hükmedilen vekalet ücreti yönünden istinaf başvurusunda bulunduğu, erkeğin kusur belirlemesi yönünden istinaf başvurusunda bulunmadığı bu nedenle erkeğe İlk Derece Mahkemesince yüklenen kusurlu vakıaların kesinleştiği şeklinde tespit yapılmış ise de davacı-davalı erkeğin 16.03.2024 tarihli istinaf başvuru dilekçesinin incelenmesinde diğer istinaf sebepleri ile birlikte kusur belirlemesi yönünden de istinaf başvurusunda bulunduğu, Bölge Adliye Mahkemesince davacı-davalı erkeğin kusur belirlemesine ilişkin itirazlarının incelenmediği anlaşılmıştır. Davacı-davalı erkek tarafından kusur belirlemesi yönünden de istinaf kanun yoluna başvurulmuş olmasına karşın, Bölge Adliye Mahkemesince erkek yönünden hatalı istinaf sınırlaması yapılarak kusur belirlemesine yönelik istinaf başvurusunun incelenmemiş olması doğru görülmemiş ve bozmayı gerektirmiştir..." gerekçesiyle karar bozulmuştur.

B. Bölge Adliye Mahkemesince Verilen Direnme Kararı

Bölge Adliye Mahkemesinin ilâm başlığında tarih ve sayısı belirtilen kararı ile önceki karar gerekçesi tekrar edilmek ve kusur tespiti bakımından davacı erkek vekilinin istinaf talebinin bulunmadığı gerekçesiyle direnme kararı verilmiştir.

VI. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Direnme kararına karşı süresi içinde taraf vekillerince temyiz isteminde bulunulmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

1. Davacı-karşı davalı temyiz dilekçesinde; her iki dava ve fer'îleri bakımından hükmün hatalı kurulduğunu ileri sürerek kararın bozulmasını talep etmiştir.

2. Davalı-karşı davacı vekili temyiz dilekçesinde; kusur tespitinin hatalı yapıldığını, boşanmaya sebep olan olaylarda müvekkilinden kaynaklanan kusurlu bir davranışın bulunmadığını, gerçekleşen olaylara göre erkeğin ağır kusurlu olduğunu belirterek müvekkili yararına tazminata hükmedilmesini talep etmiştir.

C. Uyuşmazlık

Direnme yoluyla Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; davacı-karşı davalı vekili tarafından sunulan 16.03.2024 tarihli istinaf dilekçesi dikkate alındığında, İlk Derece Mahkemesince tarafların boşanmaya sebep olan olaylardaki kusurlu davranışlarına ilişkin tespite karşı istinaf talebinin bulunup bulunmadığı noktasında toplanmaktadır.

D. Gerekçe

1. İlgili Hukuk

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 3 42... . maddeleri.

2. Değerlendirme

1. Uyuşmazlığın çözümü için ilgili yasal düzenlemelerin açıklanmasında yarar vardır.

2. Bir davanın; talepler ve belirtilen sebeplerle sınırlı olarak, bir üst derece yargı yerince yeniden görülmesini, gerekiyorsa yeniden hükme bağlanmasını amaçlayan kanun yoluna istinaf denir. Hemen belirtilmelidir ki istinafta, davanın bir üst derece yargı yerince, tüm boyutları itibari ile değil; sadece tarafların talepleri ve ileri sürmüş oldukları sebeplerle sınırlı bir biçimde ikinci kez ele alınıp görülür.

3. Bilindiği üzere HMK'nın "İstinaf dilekçesi" başlıklı 342/2. maddesi "İstinaf dilekçesinde aşağıdaki hususlar bulunur" şeklinde düzenlenmiş ve anılan fıkranın (e) bendinde başvuru sebepleri ve gerekçesinin özellikle açıklanması gerektiği belirtilmiştir.
4. Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun "İncelemenin kapsamı" başlıklı 355. maddesi ise "İnceleme, istinaf dilekçesinde belirtilen sebeplerle sınırlı olarak yapılır. Ancak, bölge adliye mahkemesi kamu

düzenine aykırılık gördüğü takdirde bunu resen gözetir" hükmünü taşımaktadır. Buna göre; bölge adliye mahkemesi, incelemesini istinaf dilekçesinde belirtilen sebeplere bağlı olarak yapmak zorundadır. Temyiz incelemesinden farklı olarak, bölge adliye mahkemesinde yapılacak incelemede tarafların ileri sürdüğü sebeplerle bağlı kalınmasının nedeni, bölge adliye mahkemesinin ilk derece mahkemesinin kararının kanuna aykırılığını tespit etmesi hâlinde, çoğu zaman yeniden yargılama yaparak yeni bir karar verebilmesidir. Tercih edilen istinaf sisteminde, ilk derecedeki yargılama tümüyle tekrarlanmamaktadır. Bu sebeple, istinaf sebepleri ile sınırlı tutulmuştur. Zira, istinaf incelemesi ilk derece mahkemesi kararını denetleyerek ondan sonra yapılan yargılama özelliği taşımaktadır. Bununla beraber, kamu düzenini ilgilendiren hususlarda bölge adliye mahkemesi istemle bağlı olmaksızın resen inceleme yapar. Dolayısıyla resen araştırma ilkesinin geçerli olduğu davalarda bölge adliye mahkemesi tarafların istemiyle bağlı olmaksızın ilk derece mahkemesinin kararını inceleme yetkisine sahiptir.

5. İstinaf kanun yolu HMK'nın 341 ilâ 360. maddeleri arasında, temyiz kanun yolu ise 361 ilâ 373. maddeleri arasında düzenleme altına alınmıştır. Kanun koyucu tarafından bozma sebeplerinin tek tek gösterilmesinin (HMK md. 371, HUMK md. 428) aksine istinaf sebepleri tek tek sayılmamış, istinaf sebepleri şunlardır şeklinde bir düzenlemede bulunmamıştır. Bunun yerine istinaf kanun yolunun niteliğine uygun olarak genel bir sebep göstermiştir (HMK md. 355). İstinaf başvurusunda bulunan taraf; istinaf dilekçesinde dayanmış olduğu istinaf sebebiyle birlikte bölge adliye mahkemesinden nasıl bir karar verilmesi gerektiğine ilişkin iradesini açık ve kesin bir dille ortaya koymalıdır. Zira başvurucuyu haklı bulan bölge adliye mahkemesi, ilk derece mahkemesi kararını, istinaf talebinde çizilen çerçeve içerisinde kalmak kaydıyla değiştirebilir; talepten daha fazlasına karar veremez. Bu kuralın istisnasını kamu düzenine aykırılık hâlleri oluşturur.

6. Diğer yandan HMK'nın özellikle 353. maddesine bakıldığında istinaf sebebinin ilk derece mahkemesi kararının usul veya esas yönünden hukuka uygun olmaması şeklinde düzenlenmiş olduğu söylenebilir. Dolayısıyla istinaf sebepleri, temyiz sebeplerinden çok daha geniş bir çerçeve çizmektedir. Buradan hareketle istinaf dilekçesinde yer alan istinaf sebepleri bölge adliye mahkemesince yapılacak olan incelemenin sınırlarını çizmesi bakımından büyük önem taşımaktadır. Nitekim istinaf sebebinin gösterilmemesi hâlinde, hükümde kamu düzenine aykırı bir husus da bulunmuyorsa, istinaf talebinin ön inceleme aşamasında reddedileceği hususu tartışmasızdır.

7. Özetle; HMK ile düzenlenen istinaf sebeplerinin kamu düzenine aykırılık ve taraflarca ileri sürülen nedenler olmak üzere iki ayrımda incelenmesi gerekmektedir. Kamu düzenine aykırılık mutlak istinaf sebebidir ve bölge adliye mahkemesince kendiliğinden gözetilir. Bu nedenle kamu düzenine aykırı bir sebebin istinaf dilekçesinde ileri sürülüp sürülmemesinin de bir önemi bulunmamaktadır. Ne var ki kamu düzenine aykırı olmayan istinaf sebeplerinin, istinaf dilekçesinde mutlaka gösterilmesi gerekmektedir. Kamu düzenine aykırı olmayan bir istinaf sebebi istinaf dilekçesinde gösterilmemiş ise bölge adliye mahkemesince kendiliğinden dikkate alınamaz. Çünkü istinaf incelemesi, istinaf dilekçesinde belirtilen sebeplerle sınırlı olarak yapılır.

8. Eldeki davada; ilk derece mahkemesince boşanmaya sebep olan olaylarda erkeğin az kadının ise ağır kusurlu olduğu gerekçesiyle tarafların boşanmalarına ve erkek eş yararına maddi tazminat

ödenmesine karar verilmiştir. Bu karara karşı taraf vekillerince istinaf kanun yoluna başvurulmuş, istinaf incelemesi yapan bölge adliye mahkemesince "erkek eşin kusur belirlemesine ilişkin istinaf talebi olmadığı, dolaysıyla erkeğe yüklenen kusurlu davranışların kesinleştiği" belirtilerek erkek eşin istinaf başvurusunun esastan reddine, kadın eşin istinaf başvurusunun kısmen kabulü ile boşanmaya sebep olan olaylarda kadının kusurlu davranışlarının yeniden tespit edilmesi suretiyle eşlerin eşit kusurlu olduğu kabul edilerek erkeğin tazminat taleplerinin reddine karar verilmiştir. Özel Daire ise erkeğin 16.03.2024 tarihli istinaf dilekçesinde kusur belirlemesi yönünden de istinaf başvurusu bulunduğuna işaret ederek, Bölge Adliye Mahkemesince bu yöne ilişkin itirazların incelenmesi gerektiği gerekçesiyle hükmü bozmuştur.

9. Yukarıda ayrıntılarıyla açıklandığı üzere HMK'nın 342/2-e bendine göre istinaf dilekçesinde; istinaf sebeplerinin somut bir şekilde temellendirilmek suretiyle gerekçeleri ile birlikte gösterilmesi gerektiği hususuna açıkça işaret edilmiştir. Yine aynı Kanun'un 355. maddesinin 1. cümlesinde; istinaf incelemesinin ilke olarak, istinaf dilekçesinde ileri sürülmüş bulunan istinaf sebeplerine hasren gerçekleştirileceği belirtilmiştir. Özellikle işaret edilen bu son nokta bağlamında; istinaf dilekçesinde, istinaf sebeplerinin belirtilmesi özel bir anlam ve önem taşımakta, üzerinde hassasiyetle durulması gereken hususlardan birini teşkil etmektedir. İstinaf başvurusunda bulunanın; bu başvurudan tatmin edici bir sonuç elde edebilmesi, özellikle davanın ikinci kez görülmesini ve yeni bir hüküm verilmesini temin edebilmesi için istinaf dilekçesinde dayanmış olduğu istinaf sebeplerini somut bir biçimde gerekçelendirmek suretiyle belirtmesi şarttır. Kanun'da temyiz sebeplerinden farklı olarak, dayanılabilecek istinaf sebeplerinin neler olduğuna dair herhangi bir belirlemede bulunulmadığı için, dayanılacak istinaf sebeplerinin somutlaştırılması bağlamında HMK'nın 353/1. maddesinde yer alan düzenlemeden yararlanılmalıdır.

10. Genel olarak istinaf sebebinden maksat, ilk derece mahkemesi kararının ve buna dayanak oluşturan yargılamanın neden hatalı veya eksik olduğunu gösteren, somut bir biçimde temellendirilmiş bulunan iddialardır. İstinaf yargılaması, hem hukuka uygunluk hem de vakıalara uygunluk denetimi yapılmasını konu almaktadır. Bu bağlamda, hukuka uygunluk denetimiyle ilişkili bir istinaf sebebi ileri sürülmek isteniyor, yani hangi hukuk kuralının hiç uygulanmadığı ya da yanlış uygulandığı iddia ediliyorsa, dayanakları ile birlikte buna, istinaf sebebi olarak, istinaf dilekçesinde açıkça işaret edilmesi gerekir. Burada sözü edilen hukuk kuralı, usul hukukuna ilişkin olabileceği gibi maddi hukuku da ilişkin olabilir. İstinaf dilekçesinde, vakıalara uygunluk denetimiyle ilişkili bir husus, istinaf sebebi olarak ileri sürülmek isteniyorsa, ilk derece mahkemesince hükme esas alınan vakıaların tespitindeki hataların ve eksikliklerin neler olduğunun yahut hangi delilin ya da delillerin değerlendirilmesinde yanlışlıklar yapıldığının olabildiğince somut ve açık biçimde belirtilmesi bir zorunluluk arz eder.

11. İstinaf başvurusunda bulunan, istinaf dilekçesinde, dayanmış olduğu istinaf sebebiyle uyum içerisinde olacak şekilde bölge adliye mahkemesinden nasıl bir karar verilmesi gerektiğine ilişkin iradesini açık ve kesin bir dille ortaya koymalı ve belirtmelidir. Dayanılan istinaf sebepleri, bölge adliye mahkemesinin yapacağı inceleme sonucu vereceği karar içeriğinin belirlenmesinde belirleyici bir işlev görecektir. İstinaf talebi olarak yapılan bu tespit çerçevesinde, istinaf başvurusunda bulunan, dilekçesinde ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasını mı, yoksa

değiştirilmesini mi istediğini; değiştirilmesini istiyorsa, hangi kapsamda ve nasıl değiştirilmesi gerektiğine ilişkin iradesini, açıkça ortaya koymalıdır. Buna karşılık, istinaf başvurusunda bulunan, ilk derece mahkemesinin hükmüne dayanak yaptığı maddi vakıaların tespitinde yahut delillerin değerlendirilmesinde hatalı davrandığını ileri sürüyorsa, bölge adliye mahkemesinden bu kapsamda yeni bir yargılama yapmasını ve uyuşmazlığın esası hakkında yeni bir hüküm vermesini, ilk derece mahkemesi hükmünün değiştirilmesini istemelidir. Başvurucuyu haklı bulan bölge adliye mahkemesi, ilk derece mahkemesi kararını, istinaf talebinde çizilen çerçeve içerisinde kalmak kaydıyla değiştirebilir; talepten daha fazlasına karar veremez. Nitekim aynı hususlar Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 08.03.2022 tarihli ve 2022/2-149 Esas, 2022/277 Karar; 15.02.2023 tarihli ve 2021/2-365 Esas, 2023/74 Karar; 15.03.2023 tarihli ve 2021/2-1021 Esas, 2023/216 Karar sayılı kararlarında da aynen benimsenmiştir.

12. Tüm bu anlatılanların ışığı altında somut olaya gelindiğinde; resen araştırma ilkesine tâbi olmadığı gibi kamu düzeni ile de ilgisinin bulunmadığı hususunda tereddüt bulunmayan boşanma ve ferilerine yönelik ilk derece mahkemesi kararı üzerinde bölge adliye mahkemesince yapılacak olan incelemenin; taraflarca ileri sürülen nedenlerle sınırlı olarak yapılacağı açıktır. Davacı-karşı davalı erkek tarafından sunulan 16.03.2024 tarihli istinaf dilekçesi incelendiğinde; konu bölümünde "Sivas 2. Aile Mahkemesinin 05.03.2024 tarihli gerekçeli kararına karşı kısmi istinaf başvurumuzu içerir dilekçemizdir" şeklinde açıklama yapıldığı, istinaf nedenleri bölümünde ilk olarak verilen boşanma kararına bir itirazlarının bulunmadığının belirtildiği, 2. bentte "müvekkil lehine hükmedilen maddi tazminat miktarı yetersizdir. Müvekkil lehine manevi tazminata hükmedilmemesi de yasalara aykırıdır. Müvekkil söz konusu bu evlilikten ve davalı/karşı davacının kusurlarından kaynaklı psikolojik ve manevi yönden oldukça fazla etkilenmiştir" şeklinde açıklama yapıldığı, 3. bentte karşı taraf yararına vekâlet ücretine hükmedilmesini kabul etmediklerini ifade ettiği, talep sonucunda ise "yerel mahkemenin kararının boşanma dışındaki kararının ortadan kaldırılarak, müvekkil lehine hükmedilen maddi tazminat miktarının artırılmasına, ayrıca müvekkil lehine dava dilekçemizde belirttiğimiz miktarda manevi tazminata hükmedilmesine, karşı taraf lehine hükmedilen vekâlet ücretinin ortadan kaldırılmasına karar verilmesini" talep ettiği anlaşılmıştır.

13. Davacı-karşı davalı erkek vekili tarafından uyuşmazlığa konu 16.03.2024 tarihli istinaf dilekçesinin; konu, nedenler ve talep sonucu bölümlerinin hiç bir yerinde İlk Derece Mahkemesince müvekkiline yüklenen kusurlu davranışlara karşı çıkılmadığı gibi dilekçe içeriğinde de, kadına yüklenen kusurlu davranışlar yanında başkaca vakıaların gerçekleştiğine yönelik bir itirazda da bulunulmamıştır. Açıkça itiraz edilmeyen bir konuda, diğer taraf aleyhine karar verilmesi mümkün olmadığına göre somut olayda Bölge Adliye Mahkemesince hatalı istinaf sınırlaması yapıldığından söz edilemez. Diğer yandan münhasıran TMK'nın 174. maddesi kapsamında hükmedilmesi gereken tazminatların miktarına veya reddine ilişkin itirazların geniş yorumlanarak, taraflarca tespit edilen kusur belirlemesine açıkça karşı çıkıldığı sonucuna varılması da hukuken mümkün değildir.

14. Bölge Adliye Mahkemesince yapılacak denetlemenin sadece gerekli ve itiraz konusu edilen hususlarla sınırlı olduğu gözetildiğinde verilen direnme kararı usul ve yasaya uygun olup

yerindedir.

15. Hukuk Genel Kurulunda yapılan görüşmeler sırasında, davalı tarafından sunulan istinaf dilekçesinin geniş yorumlanması gerektiği, istinaf dilekçesi bir bütün olarak değerlendirildiğinde davalının dilekçesindeki iradesinin Mahkemece tespit edilen kusurlu davranışları da kapsadığı, buna karşın hatalı istinaf sınırlaması yapılarak davacı-karşı davalı erkeğin kusur belirlemesine yönelik istinaf başvurusunun incelenmemiş olmasının doğru olmadığı gerekçesiyle direnme kararının bozulması gerektiği ileri sürülmüş ise de, bu görüş yukarıda açıklanan nedenlerle Kurul Çoğunluğunca benimsenmemiştir.

16. Ne var ki, tarafların işin esasına yönelik diğer temyiz itirazları Özel Dairece incelenmediğinden, bu yönler hakkında gerekli inceleme yapılmak üzere dosya Özel Daireye gönderilmelidir.

VII. KARAR

Açıklanan sebeple;
Direnme uygun bulunduğundan taraf vekillerinin sair temyiz itirazlarının incelenmesi için dosyanın YARGITAY 2. HUKUK DAİRESİNE GÖNDERİLMESİNE,

16.09.2026 tarihinde oy çokluğuyla kesin olarak karar verildi.